

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Inzake: advies ex art. 11.8 Statuten KNZB

Zaaknummer: BER 17-025

Startnummer appellant: 196701571

Verzoek: Appellant verzoekt kwijtschelding van de door de Tuchtcommissie op 15 februari 2017 (onder het nummer 36520 / 81169) opgelegde sanctie van - kort samengevat - een schorsing van 10 wedstrijden

1. De Commissie van Beroep heeft het verzoek om advies van het Bondsbestuur ex art. 11.8 van de Statuten van de KNZB behandeld op 27 maart 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid en mr. J. Anema, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder de (gecorrigeerde versie van de) uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 15 februari 2017, alsmede e-mailcorrespondentie tussen het UZSC waterpolosecretariaat en het Bondsbestuur van de KNZB en van het verzoek van het UZSC waterpolosecretariaat d.d. 15 maart 2017 om (gehele of gedeeltelijke) kwijtschelding van de opgelegde strafmaatregel.
3. Uit de overgelegde stukken blijkt dat het waterpolosecretariaat van UZSC tijdig kennis heeft genomen van het Tuchtrapport van scheidsrechter P. betreffende de wedstrijd tussen ZV Utrecht H6 en UZSC H8 gespeeld op 17 december 2016, waarin - kort samengevat - een reeks van overtredingen wordt beschreven alsmede onder meer de omstandigheid dat appellant zich dreigend jegens de scheidsrechter zou hebben uitgelaten.
4. Blijkens het verzoek om strafvermindering is de communicatie over het voeren van verweer in de tuchtzaak tussen het waterpolosecretariaat van UZSC en appellant misgelopen, en in het onderhavige verzoek wordt daarover door het waterpolosecretariaat van UZSC het volgende geschreven:
“ *Het tuchtrapport is ontvangen door het wedstrijdsecretariaat van UZSC. Er is een melding verstuurd naar appellant dat er een rapport was en hem in de gelegenheid gesteld om verweer te schrijven. Vervolgens is er binnen de club onduidelijkheid ontstaan over de administratieve afhandeling en de gevolgen van deze UMV. De mail vanuit de club is niet op de juiste plek beland, dus er is op dat moment geen verweer gevoerd*”.
5. In het Reglement Tuchtrechtspraak is in artikel L18 (verstek) bepaald dat indien aangeklaagde “*verstek laat gaan door niet te verschijnen, dan wel geen mondeling dan wel geen schriftelijk verweer te voeren, is de Tuchtcommissie bevoegd op grond van de haar bekende feiten en bescheiden uitspraak te doen, zonder dat hiertegen verzet c.q. beroep mogelijk is*”. Gelet op het feit dat appellant niet op de zitting van de Tuchtcommissie is verschenen en ook overigens geen verweer heeft gevoerd, staat voor hem geen beroep bij de Commissie van Beroep open. Ingevolge artikel L36 (kwijtschelding van straf) heeft het Bondsbestuur op grond van artikel A11 lid 8 van de Statuten de bevoegdheid opgelegde straffen geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden, op basis van een verzoek daartoe dat schriftelijk en met redenen omkleed moet worden ingediend bij het Bondsbestuur.
6. Uitgangspunt is dat indien geen verweer wordt gevoerd bij de Tuchtcommissie, hoger beroep niet mogelijk is, zo is immers door de Algemene Ledenvergadering van de KNZB bepaald en in de reglementen verwoord. De Commissie van Beroep is van mening dat gelet op de thans binnen de KNZB geldende regelgeving het kwijtschelden van een straf uitsluitend dient te geschieden in uitzonderlijke situaties op grond van zwaarwichtige redenen. Daarvan zou bijvoorbeeld sprake kunnen zijn indien de aangeklaagde geen verweer bij de Tuchtcommissie heeft gevoerd vanwege zodanig zwaarwichtige persoonlijke omstandigheden dat redelijkerwijs van hem niet kon worden verwacht om tijdig verweer te

voeren (bijvoorbeeld bij het overlijden van een ouder of een gezinslid, de geboorte van een kind etc.). Ook zou het overschrijden van de termijn van verweer het gevolg kunnen zijn van aantoonbare langdurige storing van de provider, zodat het indienen van stukken niet mogelijk was. Evenzeer is er sprake van een bijzondere en zwaarwichtige reden indien het Bonds bureau van de KNZB niet of niet tijdig stukken zou hebben verzonden.

7. Een in punt 6 genoemde bijzondere omstandigheid kan niet zijn dat de communicatie tussen de vereniging en de aangeklaagde - al of niet door onachtzaamheid - misloopt. Indien die communicatie tekortschiet doordat de aangeklaagde en zijn of haar vereniging onvoldoende communiceren, of indien de vereniging te laat stukken doorzendt of bij de Tuchtcommissie indient, of indien de vereniging niet goed oplet of het verweer van de aangeklaagde ontvangen en verwerkt is, dan zijn dat omstandigheden die niet voldoende zwaarwichtig zijn om tot kwijtschelding te kunnen leiden. Een ander standpunt zou er immers toe leiden dat het bepaalde in artikel L18 zou kunnen worden omzeild door na verstek bij de Tuchtcommissie een verzoek om kwijtschelding bij het Bonds bureau in te dienen. Men kan het ook anders zeggen: indien verzoeken om kwijtschelding die uitsluitend zijn gebaseerd op gebrekkige communicatie tussen vereniging en de aangeklaagde door het Bonds bureau zouden worden gehonoreerd, dan is het hek van de dam en verliest de door de Algemene Ledenvergadering gewenste toevoeging in artikel L18 "*zonder dat hiertegen verzet c.q. beroep mogelijk is*" haar waarde. Kortom, kwijtschelding van de straf kan alleen in zeer bijzondere omstandigheden als hier bovenomschreven en niet in de onderhavige situatie. Dat betekent dat de Commissie van Beroep adviseert om het verzoek om kwijtschelding van de straf af te wijzen.

Met advies:

Het niet verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding.

Nieuwegein, 4 april 2017

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
mr. J. Anema, secretaris